

för alla beslut och åtgärder, som finnas antecknade i Fullmäktiges protokoll från den 26 Oktober 1865 till och med den 28 Januari innevarande år.»

Stockholm den 18 Mars 1867.

På Utskottets vägnar:

Arv. Fr:son Posse.

N:o 45.

Ank till Riksd. Kansli d. 18 Mars 1867, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt fråga dels om uteslutande från Riks-staten af alla sådana utgifter, som kunna genom landstingen bestridas, dels om öfverlemnande till landstingen af de medel Riksdagen kan komma att anslå till sådana föremål, hvilkas nödvändighet och lämplighet landstingen vore i tillfälle att bäst bedöma.

(R. A.)

Uti en inom Första Kammaren väckt och till Stats-Utskottet remitterad motion (N:o 34) har Grefve Hamilton, H. B. A., föreslagit, att från Riks-staten måtte borttagas alla sådana utgiftsposter, som kunna genom landstingen bestridas, samt att af statsinkomsterna ett bestämdt belopp måtte till landstingen, i förhållande till folkmängden, öfverlemnas.

I sammanhang med behandlingen af denna fråga har Utskottet jemväl förehaft en inom Andra Kammaren af Herr S. A. Hedlund i ungefärligen enahanda syfte väckt motion (N:o 143), deri föreslås, att de belopp på Statens budget, hvilka Riksdagen kunde vara benägen att anslå till lokala företag, såsom anläggningar af vägar och broar, strömmrensningar, utdikningar af mossar

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 4 Saml. 1 Afd. 22 Häft.

m. m., äfvensom till uppmuntran af och understöd åt folkundervisningen inom länen och kommunerna eller till lägre landtbruksskolor, mejerier m. m., eller med ett ord, till alla sådana ändamål, som lämpligast bedömas och afgöras af landstingen samt öfvervakas af dess komitéer, måtte sammanslås till en totalsumma, hvilken sedermera behörigen jemnad, skulle öfverlemnas till Rikets landsting, fördelad proportionaliter till folkmängden inom hvarje landstings område; och borde, sedan landstingen erhållit dessa medel till sitt förfogande, ansökningar om statsbidrag för de ändamål, som här äro i fråga, bifallas endast såsom undantag, till hvilka dock borde räknas de större arbetsföretagen i Rikets nordliga provinser.

Utskottet vill ingalunda förneka, att åtskilliga af de utgifter, hvilka såväl vid föregående riksdagar, som vid den närvarande, äro eller blifva beslutade att med statsmedel bestridas, afse sådana ändamål, som borde af kommunerna sjelfva bekostas, och till hvilka nödiga medel alltså skulle antingen af kommunalstyrelserna eller af landstingen anvisas, och Utskottet hyser den förhoppning, att, i den mån kommunalrättningarne vinna utbildning, Staten småningom må kunna befrias från behovet att till dylika ändamål bevilja statsbidrag. Men häraf följer dock icke, att till landstingen bör öfverlåtas rättigheten att disponera öfver medel, som Riksdagen, efter pröfning af behovet, ansett nödigt för särskilda ändamål bevilja. Motionärernes förslag derom att landstingen skulle, efter förhållandet till folkmängden, inom hvarje landstings område, erhålla utdelning af statsmedlen, för att använda till vissa behof, synes ock desto mera olämpligt, som det för befrämjande af Statens ändamål måste vara nödigt, att Representationen, utan afseende på de särskilda orternas folkmängd, i hvarje särskildt fall pröfvar behofven och efter omständigheterna anslår de nödiga medlen. Stats-Utskottet kan på dessa skäl icke godkänna motionärernes framställningar, utan hemställer, att Grefve Hamiltons och Herr Hedlunds ifrågavarande motioner må lemnas utan afseende.

Stockholm den 18 Mars 1867

På Utskottets vägnar:

Arv. Fr:son Posse.